

Sygnatura akt VI GC 372/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 września 2014 r.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Jerzy Szafrąński

Protokolant Agnieszka Kacała

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2014 r. w Wałbrzychu

na rozprawie

sprawy z powództwa **W. P.**

przeciwko (...) **SA w W.**

o zapłatę 1273,05 zł

I. zasądza od strony pozwanej (...) SA w w. na rzecz powódki W. P. kwotę 1.273,05 zł (tysiąc dwieście siedemdziesiąt trzy złote 05/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 19 października 2013 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 261 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka – W. P. wniosła o zasądzenie od pozwanego – (...) S. A. w W. kwoty 1.273,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19.10.2013r. i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu podała, że w wyniku wypadku komunikacyjnego, uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) należący do T. C. o nr rej. (...) i pozwany zobowiązany był do naprawienia szkody na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Poszkodowany zlecił naprawę pojazdu i naprawa ta została wykonana. Poszkodowany od powódki wynajął pojazd zastępczy od dnia powstania szkody tj. od 09.09.2013 r. do dnia 03.10.2013 r. – również S. (...). Łączny koszt wynajęcia tego pojazdu wyniósł 4.366,50 zł. brutto.

Pozwany nie kwestionując czasu wynajmu pojazdu zastępczego przyznał poszkodowanemu odszkodowanie obejmujące koszt najmu pojazdu zastępczego w kwocie 3.093,45 zł. Dochodzona pozwem kwota stanowi różnicę między kosztem wynajmu, a faktycznie wypłaconym odszkodowaniem.

Powódka dnia 14.02.2014 r. zawarła z poszkodowanym umowę przelewu wierzytelności obejmującego koszty wynajmu pojazdu zastępczego, co uzasadnia jej legitymację w tym procesie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 18 kwietnia 2014r., sygn. akt VIII Nc 1191/14 referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz powódki kwotę 1.273,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty dnia 19.10.2013r. oraz kwotę 213 zł tytułem kosztów procesu.

W sprzeczności od tego nakazu zapłaty, pozwany wniosł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu. Nie kwestionował czasu na który wynajęto samochód zastępczy. Zakwestionował przyjęte przez powódkę

stawki czynszu najmu pojazdu zastępczego. Sam wskazał, że wypłacił odszkodowanie za czas najmu w wysokości 3.093,45 zł przy przyjęciu stawki rynkowej na lokalnym rynku – 105 zł/dzień netto, gdzie firmy operujące na terenie W., K., D. i B. oferują pojazd S. (...) w cenie 130 zł/dzień brutto. Uzgodniona przez strony stawka 140 zł netto za dzień wynajmu jest nieuzasadniona i nie może być podstawą ustalenia odszkodowania, bowiem umowa zawarta między poszkodowanym, a nabywcą wierzytelności ma skutek tylko między nimi.

Sprawa po wniesieniu sprzeciwu przekazana została do Wydziału Gospodarczego.

Sąd ustalił.

Poza sporem między stronami pozostaje fakt uszkodzenia pojazdu T. C., odpowiedzialności strony pozwanej z tytułu szkody na podstawie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz uzasadniony czas naprawy pojazdu – 23 dni, jak też konieczność wynajmu samochodu zastępczego w tym czasie.

bezsporne

Powódka wynajmując samochód zastępczy na wyżej wskazany okres wystawiła fakturę VAT na rzecz T. C. ze stawką 150 zł/dobę netto (184,50 zł/dobę brutto x 23dni = 4.243,50 zł/brutto).

Pozwana ustalając odszkodowanie z tytułu wynajmu takiego pojazdu przedstawioną fakturę zweryfikowała i przyjęła kwotę 105 zł/dobę netto (129,15 zł/ dobę brutto x 23 dni = 2.970,45 zł) i odszkodowanie w takiej kwocie powiększone o koszty podstawienia i odebrania samochodu zastępczego w kwocie 123 zł wypłaciła.

Dowód: faktura VAT Nr (...) k. 9, faktura zweryfikowana k. 39, dowód wypłaty odszkodowania k. 10 , korespondencja między stronami k.11-13

W dniu 14 lutego 2014r. T. C. przelał na powódkę przysługującą mu wobec pozwanego wierzytelność o odszkodowanie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności k. 14-15, zawiadomienie o przelewie k. 16.

Sąd zważył.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny niniejszej sprawy, Sąd ustalił na podstawie dowodów z przedstawionych przez obie strony dokumentów w postaci: umowy przelewu wierzytelności, faktury VAT, decyzji i pism, w tym z wydruków cenników wynajmu pojazdów firm działających także na obszarze D.. Dowody te jawią się jako rzetelne i spójne, a jako że żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości, stanowią one właściwe i wiarygodne źródło informacji o stanie faktycznym.

W oparciu o przeprowadzone dowody, Sąd ustalił istotne okoliczności sprawy, obejmujące bezsporny w istocie fakt uszkodzenia pojazdu marki S. (...) numer rejestracyjny (...) i związane z tym skutki w postaci potrzeby wynajęcia pojazdu zastępczego. Za udowodnione Sąd uznał, że pojazd taki został wynajęty na okres od dnia 10.09.2013r. do dnia 03.10.2013r.

Legitymacja czynna powódki wynikała z przeniesienia na nią – w trybie art. 509 § 1 k.c. – wierzytelności przysługującej właścicielowi uszkodzonego pojazdu wobec pozwanego z tytułu odszkodowania. Natomiast legitymacja bierna pozwanego nie była kwestionowana (art. 822 § 4 k.c.).

Jako ubezpieczyciel sprawcy szkody w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów, pozwany ponosi bowiem odpowiedzialność za skutki w/w zdarzenia. Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.), z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania

za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, będącą następstwem zniszczenia lub uszkodzenia mienia. Ubezpieczeniem tym jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu (art. 35 cyt. ustawy).

Spór sprowadza się do dobowej stawki wynajmu samochodu zastępczego tej samej klasy w kontekście niezbędnego czasu naprawy uszkodzonego pojazdu. Pozwany podważał zasadność przyjętej, dziennej stawki czynszu najmu, wskazując że nie powinna ona przekraczać 105,- zł netto.

Na wstępie należy wskazać, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (**vide:** uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011r., sygn. akt III CZP 5/11, OSNC z 2012r., Nr 3, poz. 28). Zastrzec jednak trzeba, że jeśli uszkodzony pojazd nadaje się do naprawy, to koszty najmu przez poszkodowanego samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (**vide:** wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2004r., sygn. akt II CK 494/03, LEX Nr 145121). Odpowiedzialność ubezpieczyciela ograniczona jest bowiem zakresem szkody, ten zaś wyznaczają normalne skutki zdarzenia powodującego szkodę (art. 361 k.c.). Jeśli zatem uszkodzony pojazd może zostać naprawiony, to przeszkoda do normalnego z niego korzystania (w postaci uszkodzeń), winna zostać usunięta bez zbędnej zwłoki, **a koszty najmu stanowią szkodę tylko za czas niezbędny do naprawy pojazdu.**

Konieczność wynajęcia przez poszkodowanego T. C. pojazdu zastępczego na czas naprawy nie była przez pozwanego podważana. Ponieważ okres najmu przypadał w czasie niezbędnym na wykonanie naprawy uszkodzonego pojazdu – poszkodowanemu służy co do zasady roszczenie o naprawienie powstałej w ten sposób szkody. Nie może bowiem budzić wątpliwości, że gdyby nie wypadek komunikacyjny z dnia 09.09.2013r., poszkodowany nie musiałby korzystać z pojazdu zastępczego. Koszty związane z wynajęciem tego pojazdu są zatem normalnym następstwem zdarzenia powodującego szkodę (art. 361 k.c.) Na skutek dokonanego przelewu wierzytelności, roszczenie z tego tytułu przysługuje obecnie powódce.

Wskazać należy, że w zakresie wykazania wartości roszczenia, ciężar dowodu spoczywał na powódce (art. 6 k.c.). Powódka wskazała, że zastosowana stawka czynszu odpowiada stawkom na lokalnym rynku. Podała przy tym, że brak jest normatywnych podstaw do wymuszania na poszkodowanym poszukiwania najtańszej wypożyczalni funkcjonującej na tym rynku jak też zmniejszania przez ubezpieczyciela faktycznych kosztów najmu pojazdu zastępczego. Dla poparcia swych twierdzeń powódka – w reakcji na argumentację pozwanego zaprezentowaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty – przedstawiła cenniki najmu pojazdów stosowane na lokalnym rynku.

I tak, wynajęcie S. (...) (samochodu segmentu D) w wypożyczalni:

- (...) powyżej 8 dni kształtuje się na poziomie 180 zł/dobę netto- 221,40 zł brutto (k.50-51);

- (...)od 21 do 30 dni kształtuje się na poziomie 163 zł/dobę netto – 200,49 zł. brutto (k.52-53);

Poza tym powódka podała, że w innej sprawie w 2013 r. pozwany akceptował za wynajem (samochodu segmentu C – F. (...)) stawkę 184,50 zł/dobę brutto

(faktura i decyzja o przyznaniu odszkodowania k.47-49).

Pozwany w obronie przed roszczeniem powoda przywołał nieprzystającą do realiów rynkowych stawkę czynszu najmu, podnosząc iż nie powinna ona przekraczać 105,- zł netto za dobę(z wypożyczalni (...)) k.41). Jednocześnie dla poparcia swego stanowiska przywołał też stawki czynszu z wypożyczalni (...), gdzie średnia stawka wynajmu S. (...) wynosi 130 zł/dobę **netto**.

Nie może budzić wątpliwości, że ogólny obowiązek poszkodowanego przeciwdziałania powiększeniu szkody, obliguje go do dążenia do wynajęcia pojazdu zastępczego za jak najniższy czynsz, a w każdym razie nie wyższy niż średni, możliwy do uzyskania na rynku. Ma rację powódka, że brak jest podstaw do wymuszania na poszkodowanym poszukiwania najtańszej wypożyczalni. Sąd zauważa, że wypożyczalnia, którą w swej kalkulacji stosuje pozwany, znajduje się w J., stosuje dodatkowe stawki np. za wydanie samochodu poza godzinami pracy i nalicza dodatkowe opłaty za przekroczenie limitu kilometrów, gdy (...)wynajmuje samochody bez limitu kilometrów. Powódka wykazała że czynsz najmu określony w umowie (potwierdzeniem której jest zakwestionowana faktura VAT) z dnia 12.10.2013r. odpowiadał średnim stawkom rynkowym, jak również że stawka taka była przez pozwaną akceptowana przy najmie pojazdu w klasie niższej niż pojazd zastępczy poszkodowanego. W tych warunkach, Sąd doszedł do przekonania, że zastosowana przez powódkę, średnia stawka czynszu najmu została udowodniona i odpowiada wysokości szkody. Należało zatem przyjąć ją na poziomie 150 zł netto miesięcznie (184,50 zł brutto). Łączna wysokość szkody związanej z wynajęciem pojazdu zastępczego winna zatem wynosić 3.450 zł netto (150zł netto x 23 dni), co daje kwotę brutto 4.243,50 zł. plus 123 zł z tytułu podstawienia i odebrania pojazdu (4.366,50 zł. brutto). Uwzględniając zapłaconą przez pozwanego część odszkodowania z w/w tytułu w wysokości 3.093,45 zł, roszczenie powoda pozostaje aktualne do kwoty 1.273,20 zł brutto .

Powódce przysługuje kwota wyrażona wartością brutto. bowiem jest ona beneficjentem czynszu najmu, a fakt dochodzenia roszczenia od pozwanego wynika z zawartej z poszkodowanym umowy przelewu wierzytelności. Przysługuje jej zatem kwota, jaką otrzymałaby od poszkodowanego, gdyby świadczył bezpośrednio na jej rzecz - kwotę brutto.

Od powyższej kwoty przysługują powódce także odsetki ustawowe (art. 481 § 1 i 2 k.c.). Powódka bezspornie zażądała od pozwanego zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Ten składając dnia 18.10.2013 r. oświadczenie o częściowym uznaniu roszczenia od dnia 19.10.2013 r. opóźnił się z zapłatą pozostałej kwoty wynikającej z przywołanej wyżej faktury.

W tym stanie rzeczy, należało zasądzić od pozwanego na rzecz powódki, kwotę 1.273,05 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19.10.2013r., o czym orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Powódka wygrała proces w całości i poniosła koszty w łącznej wysokości 261 zł, w tym: opłata sądową od pozwu w wysokości 64 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł (§ 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu tekst jednolity – Dz. U. 2013 r. poz. 490 oraz koszty opłaty skarbowej uiszczonej od pełnomocnictwa w wysokości 17,- zł.